

SABIR SARVAN

GEÇƏ-GÜNDÜZ

Fırlanır, fırladır bizi bu Kürə
Yarısı gecədi, yarısı gündüz.
Ömür də belədi, gün də belədi,
Yarısı gecədi, yarısı gündüz.

Şeytanın yanında mələkdə ancaq,
Bir yan od hənilirli, bir yanda sazaq,
Yaxınlaş aynaya gözlərinə bax,
Yarısı gecədi, yarısı gündüz.

O başda biridi, bu başda biri,
Qürubla üz - üzə durub dan yeri.
Ağ vərəq üstünə yazıram şeiri,
Yarısı gecədi, yarısı gündüz.

İki qütb üstündə dövr edir həyat,
Pozulmaz mizandı gördüyün təzad.
Allahın hüsnüdü külli - kainat,
Yarısı gecədi, yarısı gündüz.

DÜNƏNƏ AYNA TUT

*Yandırdı şövqün canımı,
ey dərdə dərman, qandasən?*

İmadəddin Nəsimi

Canımdan aralı deyildin axı,
Niyə uzaq düşdün, indi hardasan?
Əl dəysə çağlayar, dil dəysə sızlar,
Ürəyim bir sarı simdi, hardasan?

Həsretin qırmızı yəhərdə gəldi,
Qoparır sinəmdən ah harda gəldi.
Payızda getmişdin, bahar da gəldi,
Yerinə durnalar döndü, hardasan?

Başının üstündə ülkər mən idim,
Məhəbbət adlanan ölkən mən idim,
Həmdəmin, əzizin, kölgən mən idim,
Bəs indi yanında kimdi, hardasan?

Dünənə ayna tut, bax orda mənə,
Gör nələr elədin axırda mənə,
Gözündən dünyalar baxardı mənə,
Gözümdə dünyalar söndü, hardasan?

QİBLƏM ÜRƏYİMDİ

Bizi də sayarlar, qəm yemə könül,
Hər kəsin qədrini bir dövrən bilir.
Mənim gözlərimdi dərdin məskəni
Yalandı desələr çox ünvan bilir.

Olsa da ömrümə qənim ürəyim,
Qibləm ürəyimdi, yönüm ürəyim.
Bu nə bələdirsə, mənim ürəyim,
Özünü dərd ilə firavan bilir.

Elə tez dolandı çarx dediyimiz,
Azaldı - üzüldü vaxt dediyimiz,
Məndən çoxdan dönüb baxt dediyimiz,
Nə Sabir tanıyır, nə Sarvan bilir.

QARA DAŞ ALTINDA

Qara daş altından cücərən otlar,
Qara daş altında o qardaş otlar
Güc verib qoluna, biləklərinə,
Güc verib dizinə, kürəklərinə
Aşımaq istəyir o qara daşı.

Üstü kəpənəkli, üstü arılı,
Gözləri günəşə baxan çiçəklər,
Bəxtəvər çiçəklər, gözəl çiçəklər
Bilməzlər, bilməzlər, bilməzlər heç vaxt
Qara daş altında bitən otların,
Qara daş altında nə çəkdiyini.
O igid qardaşlar, o igid otlar
Ümidin özgəyə bağlamaz bir də,
Sürtüb üzlerini qara torpağa
ağlamaz bir də.
Ağlamaq qurtardı, ağlamaz bir də.

Qara gün altında qan - tər içində
Güc verər qoluna, biləklərinə,
Güc verər dizinə, kürəklərinə.
Qəfəslər içində xallı pələnglər
Çeynəyə - çeynəyə səbrlərini
Beləcə güc verər hər axşam - səhər
Güc verər qəfəsin dəmirlərinə.

ÖMÜR HEKAYƏSİ

Vaxt varıydı çarpışırıdım fələklə
Gündüz idi, Gecə idi, Mən idim.
Üç dost olub dolaşırdıq göyləri
Arzu idi ,Xəyal idi , Mən idim.

Yaz sovuşdu payız girdi araya,
Ruhumuzu düçar etdi sarıya.
Çaşıb qaldıq yol çatanda yarıya
Qorxu idi, Ümid idi, Mən idim.

Nə gəzəsən sənən odda - ocaqda,
Keçən keçdi, qalan qaldı uzaqda.
Bir də gördük üçümüzük otaqda
Həyat idi... Ölüm idi...Mən idim...

Qocalıq gözümə zülmət çökdürür,
Yükü karvan - karvan daşınmazmola?
Ah, necə fürsətlər çıxdı əlimdən
Təzədən bu ömür yaşanmazmola?

Gedirdim üzümü tutub gümana,
Yolun yarısında düşdüm dumana,
Daşdan daşa çırpır məni zamanə,
Gözləri böyüyər: "Baş enməzmola"?

Keçib ocaqları, köç edib binəm,
Sahildə qayadı dərd döyən sinəm.
Çarəsi tapılmaz xəstələrdənəm,
Dərd verən dərmanın düşünməzmola?

BU QİSMƏT SƏNİNDİ

Çıxdım axırına boş ümidlərin,
Çıxdı axırıma gümanlar mənim.
Dərdi gözlərimdə diri görəcək,
Əyilib nəşimi yuyanlar mənim.

Könlümə çox dedim, alışıb yanma,
Bu qismət sənindi, qisməti danma.
Özümdən yarıyan olmadı, amma,
Yarıdı gözümdən ümmanlar mənim.

Ömrüm qəm dolusu bir piyalədi,
Baxan elə bilir, güldə jalədi.
Elə hönkürtüdü, elə nalədi,
Saxlayar səsimi zamanlar mənim.

Gözə bax, Allah, gözə bax.
Gözümü çəkə bilmirəm,
məndə üzə bax, üzə bax.

Hər gözələ qismət olmur,
Qaş aypara, gözlər ala,
Yıxılıb ölənən, sənə,
Ağlayan bu gözlər ola.

ATMACA

Qulaqlarınızı açın,
Yaxşı eşidin məni
Şeir oxumayın,
Şeir dinləməyin
Şeirdən qaçın!
Ağlınızı itirərsiniz,
ikiayaqlı məxluqlar,
Müsibətlər gələr başınıza
yərbəyerdən,
insan ola bilərsiniz
birdən.
Odur ki, uzaq durun
Qaçın,
Qaçın,
Qaçın şeirdən!

MƏNİ BİR DƏ YARATSAN

Düşdüm SÖZ sevdasına
Çalxandıqca duruldum.
Dostlarım qaşa - gözə
Mən sözlərə vuruldum.

Göylərin əlindədi
Söz dediyin sirr - açar.
Gahdan fikri pərdələr,
Gahdan neçə sirr açar.

Söz hər şeydən yüngüldü,
Sözdən ağırı yoxdur.
Tapıb yerinə qoysan,
Sözün fağırı yoxdur.

Üyüdürem dəni kimi
Kəlmə - kəlmə "un" alım.
Canımın ağrısıdı,
Sözün ağrısın alım.

Tanrım, SÖZ dəlisiyəm,
Məskənimə çöl elə.
Məni bir də yaratsan
Yenə SÖZƏ qul elə.

TORPAQ

Çəkir məni qara torpaq
Aman qardaşlar, aman.
İstəyir ki, yıxa məni,
Axırıma çıxma mənim,
Aman qardaşlar, aman.

Kəndimizin torpağıdır,
Doğulduğum gündən bəri
Üzümə səpilməyə hazır,
Gözümə tökülməyə hazır.

Kəndimizin torpağıdır,
Bu şəhərin səs - küyündən
Çəkib məni qoparacaq,
Aranızdan aparacaq,
Aman qardaşlar, aman.

Dadıma bir kimsə yetməz,
Ahım qulaqlara çatmaz,
Gözlərim önündən getməz,
Yaddan çıxmış tənha məzar,
Aman qardaşlar, aman.

HARA APARIRSAN

Günəş güzgüsünü əlindən salıb,
Çiçəklər rəngini rəngindən alıb.
Şəhərə çıxmısan, daş heykəllər də

Arxanca boylana - boylana qalıb, -
Hara aparırsan
bu gözəlliyi?

Heyrətdən bir kəlmə danışan da yox,
Bu qəfil sükutla barışan da yox,
Kəsib qabağını soruşan da yox:
- Hara aparırsan
bu gözəlliyi?

Şəhərə aydınlıq üzündən düşüb,
Sığallı xanımlar nazından düşüb,
Yanıqlı - yanıqlı baxır kişilər,
Çoxunun arvadı gözündən düşüb,-
Hara aparırsan
bu gözəlliyi?

Bu sevdə başımdan sovuşan deyil,
Bu gözlər üzündən yığışan deyil,
Onsuz da heç yana sığışan deyil, -
Hara aparırsan
bu gözəlliyi?

ƏTRİNİ DUYUNCA

Ömrümün bir gözəl anından keçdim,
Bəxtəvər çəpərin yanından keçdim,
Ətrini duyunca canımdan keçdim,
Bənövşə qoxusu gəlir bu bağdan.

Haqqa bağlı olan - düz haqdan çəkir,
Bahar gətirənlər sazaqdan çəkir,
Məni min - min ağac uzaqdan çəkir
Bənövşə qoxusu gəlir bu bağdan.

Üstündən təzəcə gəlib qar keçib,
Qəlbindən yenə də yüz qubar keçib,
Ya bənövşə açıb, ya da yar keçib
Bənövşə qoxusu gəlir bu bağdan.

XATIRLASAZ, XATIRLANSAM

On dördümdə ilk sevgiyə tuş oldum,
Sinəm üstə oxu gördüm doyunca.
Məhəbbətdən dad eləmək peşədi,
Mən də elə ahı gördüm doyunca.

Çaşıb qaldı qırımımı sərt görən,
İstəmədim kimsə məni pərt görən.
Bol elədi bəla verən, dərd verən,
Cox sağ olsun, çoxu gördüm doyunca.

Gen dünyada darlıq görsəz əgər siz,
DƏRD ünvanlı SÖZ qapımı döyersiz.
Xatırlasaz, xatırlansam deyərsiz:
Yaşamadı! Yuxu gördü doyunca.

SİZ TOR QURUN

Gözlərimin nuru kimi azalır
Üzü qiblə, sözü gerçək adamlar.
Hər görəndə bulandırır könlümü
Qaraniyyət, qara milçək adamlar.

Söz danışdım, qurnaz - qurnaz baxdılar,
Mən alışıdım, söyləndilər: baxtı var,
Sonda məni inamımdan yıxdılar,
Bu görəcək, bu sürüncək adamlar.

Yalmanmağa əmək tapır, əl gəzir,
İşi düşdü, şirin - şəkər dil gəzir,
Yaxşılının bağçasında gül gəzir,
Yamanlığa hazır dibçək adamlar.

Çiyinim dönsə, əlinizdə daş oyaq,
Hər kəsənin öz yükü var, daşıyaq.
Siz tor qurun, mən yol çəkim, yaşayaq,
Ay yarımçıq, ay hörümçək adamlar.